

ses incloent-hi Aruba. Aquests tractats romandran en vigor per a Aruba en la seva nova capacitat de país a l'interior del Regne. És el motiu pel qual, pel que fa al Regne dels Països Baixos, aquests tractats s'aplicaran a partir del dia 1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses (sense Aruba) i a Aruba.

Per consegüent, pel que fa al Regne dels Països Baixos, els tractats que s'enumeren en annex, als quals el Regne dels Països Baixos és part i que s'apliquen a les Antilles Holandeses, s'aplicaran, a partir del dia 1 de gener de 1986, a les Antilles Holandeses i a Aruba.

Lista dels Convenis a què fa referència la Declaració

46. Protocol núm. 4 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals que reconeix certs drets i llibertats altres que els que ja figuren a la Convenció i al primer Protocol adicional de la Convenció.

Data d'efecte: 1/1/1986

Declaració anterior relativa als articles: 5

Xipre

Declaració feta el 6 d'octubre de 1988 en el moment de la signatura, i confirmada en el moment de dipositar l'instrument de ratificació, el 3 d'octubre de 1989 - Original en anglès.

El Govern de la República de Xipre considera que, interpretades correctament, les disposicions de l'article 4 del Protocol no s'apliquen als estrangers que es troben il·legalment a la República de Xipre a conseqüència de la situació que resulta de la invasió i l'ocupació militar contínues d'una part del territori de la República de Xipre per Turquia.

Data d'efecte: 3/10/1989

Declaració anterior relativa als articles: 4

**Protocol
núm. 7 de la Convenció
per a la salvaguarda dels
drets humans i de les
llibertats fonamentals,
esmenat de conformitat
amb el Protocol núm. 11,
fet a Estrasburg el 22 de
novembre de 1984**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2007 ha aprovat la ratificació del següent:

Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància

estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals inclou una sèrie de drets suplementaris als ja estipulats per la Convenció, pel Protocol adicional i pel Protocol núm. 4, vinculats estrictament als drets enunciats en la mateixa Convenció.

En primer lloc, el Protocol ofereix garanties processals en el cas d'expulsió d'estrangers: si resideixen regularment en un estat, només poden ser expulsats com a conseqüència d'una decisió presa legalment, allora que els assisteixen els drets de fer valer les raons en contra de la seva expulsió, de fer examinar el seu cas i de fer-se representar davant l'autoritat competent o davant la persona o les persones designades per aquesta autoritat. Tanmateix, l'expulsió pot efectuar-se amb anterioritat a l'exercici dels drets esmentats per motius d'ordre públic o de seguretat nacional. En aquest sentit, l'article 22 de la Constitució esmenta l'expulsió que pot afectar les persones residents legalment per causa legal i en virtut de sentència judicial ferma.

D'altra banda, segons el Protocol, qualsevol persona declarada culpable d'una infracció penal per un tribunal té dret a l'examen de la seva culpabilitat o sentència condemnatòria per una jurisdicció superior: Aquest dret a un doble grau de jurisdicció en matèria penal ve garantit per l'article 10 de la Constitució, desenvolupat al títol VII del Codi de procediment penal, que estableix el dret al recurs en els processos penals.

El Protocol estipula que, en cas d'una sentència penal condemnatòria definitiva posteriorment anul·lada o en cas d'atorgament del dret de gràcia, com a conseqüència d'un nou fet o d'un fet novament revelat que dona prova d'un error judicial, s'ha d'indemnitzar la persona que ha sofert la pena per motiu de la condemna. En aquest sentit, l'article 10 de la Llei qualificada de la justícia preveu la responsabilitat patrimonial de l'Estat, que ha de reparar els danys originats per error judicial, salvat en els casos de força major. Endemés, el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics,

vigent al Principat d'Andorra des del 22 de desembre del 2006, reproduïx de manera idèntica les disposicions contingudes en el Protocol en qüestió en matèria de rescabament per error judicial.

També s'estableix que ningú no pot ser encausat o castigat penalment per la jurisdicció d'un mateix estat per motiu d'una infracció per la qual ja ha estat absolt o condemnat mitjançant una sentència definitiva i d'acord amb la llei i el procediment penal d'aquest estat. Pel que fa al principi non bis in idem, l'article 9 del Codi penal preveu la prohibició de la doble sanció, és a dir, que no pot sancionar-se penalment més d'una vegada el mateix fet.

Finalment, el Protocol reconeix la igualtat de drets i de responsabilitats en matèria civil respecte dels cònjuges entre ells i en relació amb els fills, durant i després del matrimoni, sens perjudici de les mesures necessàries per protegir l'interès dels infants. La Constitució ja enuncia la igualtat de drets i d'obligacions dels cònjuges en l'article 13, i aquesta previsió és desenvolupada mitjançant la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, presidida per la igualtat conjugal davant del matrimoni, durant i en les seves vicissituds.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat,

S'aprova

La ratificació del Principat d'Andorra del Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Casa de la Vall, 18 d'octubre del 2007

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andor-

ra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, esmenat de conformitat amb el Protocol núm. 11, fet a Estrasburg el 22 de novembre de 1984

Títols d'articles incorporats i text esmenat de conformitat amb el que estipula el Protocol núm. 11 (STE núm. 155), a comptar des que va entrar en vigor el dia 1 de novembre de 1998.

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Determinats a adoptar noves mesures específiques per assegurar la garantia col·lectiva de certs drets i llibertats mitjançant la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada "la Convenció");

Han convingut el següent:

Article 1

Garanties processals en cas d'expulsió d'estrangers

1. Un estranger que resideixi regularment en el territori d'un estat només en pot ser expulsat en execució d'una decisió presa de conformitat amb la llei i ha de poder:

a) Fer valer els motius que militen contra la seva expulsió.

b) Fer examinar el seu cas.

c) Fer-se representar amb aquestes finalitats davant de l'autoritat competent o una o diverses persones designades per aquesta autoritat.

2. Un estranger pot ser expulsat abans de l'exercici dels drets enumerats a les lletres a, b i c de l'apartat 1 d'aquest article quan aquesta expulsió és necessària en l'interès de l'ordre públic o es basa en motius de seguretat nacional.

Article 2

Dret a un doble grau de jurisdicció en matèria penal

1. Tota persona declarada culpable d'un delictes penal per un tribunal té el dret de fer examinar per una jurisdicció superior la declaració de culpabilitat o la condemna. L'exercici d'aquest dret, incloent-hi els motius pels quals pot ser exercit, estan regits per la llei.

2. Aquest dret pot ser objecte d'excepcions per delictes menors tal com estan definits per la llei o quan la persona interessada ha estat jutjada en primera instància per la jurisdicció més alta o ha estat declarada culpable i condemnada després d'un recurs contra la seva absolució.

Article 3

Dret d'indemnització en cas d'error judicial

Quan una condemna penal definitiva s'anul·la ulteriorment, o quan s'acorda la gràcia, perquè un fet nou o revelat novament demostra que s'ha produït un error judicial, s'indemnitza la persona que ha patit una pena a causa d'aquesta condemna, de conformitat amb la llei o segons l'ús en vigor a l'estat concernit, llevat que es demostrï que la no revelació en temps útil del fet desconegut li és imputable totalment o en part.

Article 4

Dret a no ser jutjat o castigat dues vegades

1. Cap persona no pot ser perseguida o castigada penalment per les jurisdiccions del mateix estat a causa d'un delictes pel qual ja hagi estat absoluta o condemnada per una sentència definitiva de conformitat amb el procediment penal d'aquest estat.

2. Les disposicions de l'apartat anterior no impedeixen la reobertura del judici, de conformitat amb la llei i el procediment penal de l'estat concernit, si fets nous o revelats novament o un vici fonamental en el procediment anterior afecten la sentència dictada.

3. No s'autoritza cap derogació d'aquest article en virtut de l'article 15 de la Convenció.

Article 5

Igualtat entre esposos

Els esposos gaudeixen de la igualtat de drets i responsabilitats de caràcter civil entre ells i en les seves relacions amb els seus fills respecte del matrimoni, durant el matrimoni i quan aquest es dissol. Aquest article no impedeix que els estats adoptin les mesures necessàries en l'interès dels fills.

Article 6

Aplicació territorial

1. Tot estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, designar el o els territoris als quals s'aplica aquest Protocol, indicant la mesura en què es compromet a què les disposicions d'aquest Protocol s'apliquin a aquest o aquests territoris.

2. Tot estat pot, en tot moment posteriorment, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Protocol a qualsevol altre territori designat en la declaració. El Protocol entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors pot ser retirada o modificada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general. La retirada o la modificació prendrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

4. (Text esmenat de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11

(STE núm. 155)) Una declaració efectuada de conformitat amb aquest article es considera que ha estat feta d'acord amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

5. El territori de qualsevol estat al qual aquest Protocol s'aplica en virtut de la seva ratificació, acceptació o aprovació per l'estat esmentat, i cadascun dels territoris als quals el Protocol s'aplica en virtut d'una declaració subscripta per l'estat esmentat de conformitat amb aquest article, poden ser considerats com a territoris distints als efectes de la referència al territori d'un estat feta per l'article 1.

6. (Text afegit de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11 (STE núm. 155)) Tot estat que hagi fet una declaració de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article pot, en tot moment posteriorment, declarar amb relació a un o diversos dels territoris establerts en aquesta declaració que accepta la competència del Tribunal per conèixer les demandes de les persones físiques, d'organitzacions no governamentals o de grups de particulars, com ho estableix l'article 34 de la Convenció, en virtut dels articles 1 a 5 d'aquest Protocol.

Article 7 (Text esmenat de conformitat amb les disposicions del Protocol núm. 11 (STE núm. 155))

Relacions amb la Convenció

Els estats part consideren els articles 1 a 6 d'aquest Protocol com a articles addicionals de la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'apliquen en conseqüència.

Article 8

Signatura i ratificació

Aquest Protocol s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa que han signat la Convenció. Ha de ser sotmès a ratificació, acceptació o aprovació. Un estat membre del Consell d'Europa no pot ratificar, acceptar o aprovar aquest Protocol sense haver simultàniament o anteriorment ratificat la Convenció. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 9

Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data en què set estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats pel Protocol de conformitat amb les disposicions de l'article 8.

2. Per a tot estat membre que expressi posteriorment el seu consentiment a estar vinculat pel Protocol, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de dos mesos a partir de la data de dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 10

Funcions del depositari

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar a tots els estats membres del Consell d'Europa:

- a) Tota signatura.
- b) El dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació o aprovació.
- c) Tota data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els seus articles 6 i 9.
- d) Tot altre acte, notificació o declaració en relació amb aquest Protocol.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet a Estrasburg, el 22 de novembre de 1984, en francès i anglès, ambdós textos essent igualment fefaents, en un únic exemplar, que es dipositarà als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en trametrà una còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa.

Situació
del Protocol núm. 7 de la
Convenció per a la
salvaguarda dels drets
humans i de les llibertats
fonamentals, esmenat de
conformitat amb el
Protocol núm. 11, fet a
Estrasburg el 22 de
novembre de 1984

Entrada en vigor: 1 de novembre de 1988

Situació al 21 de febrer del 2007: estats signataris 44; estats part 39

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	2 d'octubre de 1996	2 d'octubre de 1996	1 de gener de 1997						
Alemanya	19 de març de 1985				X				
Antiga República Iugoslava de Macedònia	14 de juny de 1996	10 d'abril de 1997	1 de juliol de 1997						
Armènia	25 de gener del 2001	26 d'abril del 2002	1 de juliol del 2002						
Àustria	19 de març de 1985	14 de maig de 1986	1 de novembre de 1988		X				
Azerbaitjan	25 de gener del 2001	15 d'abril del 2002	1 de juliol del 2002		X				
Bèlgica	11 de maig del 2005				X				
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	12 de juliol del 2002	1 d'octubre del 2002						
Bulgària	3 de novembre de 1993	4 de novembre del 2000	1 de febrer del 2001						
Croàcia	6 de novembre de 1996	5 de novembre de 1997	1 de febrer de 1998						
Dinamarca	22 de novembre de 1984	18 d'agost de 1988	1 de novembre de 1988	X	X		X		
Eslovàquia	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Eslovènia	14 de maig de 1993	28 de juny de 1994	1 de setembre de 1994						
Espanya	22 de novembre de 1984								
Estònia	14 de maig de 1993	16 d'abril de 1996	1 de juliol de 1996						
Finlàndia	5 de maig de 1989	10 de maig de 1990	1 d'agost de 1990						
França	22 de novembre de 1984	17 de febrer de 1986	1 de novembre de 1988	X	X		X		
Geòrgia	17 de juny de 1999	13 d'abril del 2000	1 de juliol del 2000						
Grècia	22 de novembre de 1984	29 d'octubre de 1987	1 de novembre de 1988						
Hongria	6 de novembre de 1990	5 de novembre de 1992	1 de febrer de 1993						
Irlanda	11 de desembre de 1984	3 d'agost del 2001	1 de novembre del 2001						
Islàndia	19 de març de 1985	22 de maig de 1987	1 de novembre de 1988						
Itàlia	22 de novembre de 1984	7 de novembre de 1991	1 de febrer de 1992		X				
Letònia	21 de març de 1997	27 de juny de 1997	1 de setembre de 1997						
Liechtenstein	7 de desembre del 2004	8 de febrer del 2005	1 de maig del 2005		X				
Lituània	14 de maig de 1993	20 de juny de 1995	1 de setembre de 1995						
Luxemburg	22 de novembre de 1984	19 d'abril de 1989	1 de juliol de 1989	X					
Malta	15 de gener del 2003	15 de gener del 2003	1 d'abril del 2003						
Moldàvia	2 de maig de 1996	12 de setembre de 1997	1 de desembre de 1997						
Mònaco	5 d'octubre del 2004	30 de novembre del 2005	1 de febrer del 2006		X				
Noruega	22 de novembre de 1984	25 d'octubre de 1988	1 de gener de 1989						
Països Baixos	22 de novembre de 1984				X				
Polònia	14 de setembre de 1992	4 de desembre del 2002	1 de març del 2003						
Portugal	22 de novembre de 1984	20 de desembre del 2004	1 de març del 2005		X				
República Txeca	21 de febrer de 1991	18 de març de 1992	1 de gener de 1993						
Romania	4 de novembre de 1993	20 de juny de 1994	1 de setembre de 1994						
Rússia	28 de febrer de 1996	5 de maig de 1998	1 d'agost de 1998						
San Marino	1 de març de 1989	22 de març de 1989	1 de juny de 1989		X				
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	1 de juny del 2004						

Suècia	22 de novembre de 1984	8 de novembre de 1985	1 de novembre de 1988		X				
Suïssa	28 de febrer de 1986	24 de febrer de 1988	1 de novembre de 1988	X					
Turquia	14 de març de 1985								
Ucraïna	19 de desembre de 1996	11 de setembre de 1997	1 de desembre de 1997						
Xipre	2 de desembre de 1999	15 de setembre del 2000	1 de desembre del 2000						

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura “*ad referendum*”.

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objeció

Declaracions

Alemanya

Declaració feta en el moment de la signatura, el 19 de març de 1985 - Original en anglès.

1. Per “delicte penal” i “delicte” als articles 2 a 4 d'aquest Protocol, la República Federal d'Alemanya només entén els actes que són delictes penals segons el seu dret.

2. La República Federal d'Alemanya aplica l'article 2.1 a les declaracions de culpabilitat o a les condemnes pronunciades només en primera instància, amb la possibilitat de limitar l'examen als errors de dret i d'efectuar aquest examen a porta tancada; a més, entén que l'aplicació de l'article 2.1 no depèn de la traducció de la sentència escrita de la instància inferior cap a una llengua altra que la llengua utilitzada davant del tribunal.

3. La República Federal d'Alemanya entén les paraules “de conformitat amb la llei o l'ús en vigor en l'estat concernit” com significant que l'article 3 només es refereix a la reobertura del judici establerta als articles 359 i següents del Codi de procediment penal (*Strafprozessordnung*).

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Àustria

Declaracions consignades en l'instrument de ratificació, dipositat el 14 de maig de 1986 - Original en anglès/francès.

La República d'Àustria declara que:

1. La jurisdicció superior segons els termes de l'apartat 1 de l'article 2, inclou el Tribunal Administratiu i el Tribunal Constitucional.

2. Els articles 3 i 4 es refereixen únicament als procediments penals en el sentit del Codi penal austríac.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Azerbaitjan

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 15 d'abril del 2002 - Original en anglès.

La República d'Azerbaitjan declara que no està en condicions de garantir l'aplicació de les disposicions del Protocol en els territoris ocupats per la República d'Armènia fins que aquests territoris no siguin alliberats d'aquesta ocupació (adjuntem el mapa esquematitzat dels territoris ocupats de la República d'Azerbaitjan).

Data d'efecte: 1/7/2002

Declaració anterior relativa als articles:

Bèlgica

Declaració consignada en una nota del ministre d'Afers Exteriors de Bèlgica, dipositada pel representant permanent de Bèlgica en el moment de la signatura de l'instrument, l'11 de maig del 2005 - Original en francès.

Bèlgica entén les paraules "que resideixi" i "regularment" esmentades a l'article 1 d'aquest Protocol en el sentit que se les dóna a l'apartat 9 del seu informe explicatiu.

Declaració anterior relativa als articles: 1

Dinamarca

Reserva consignada en una carta de l'encarregat de negocis a.i. de Dinamarca, de 18 d'agost de 1988, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 18 d'agost de 1988 - Original en anglès.

El Govern de Dinamarca declara que l'article 2, apartat 1 no constitueix cap obstacle per aplicar les regles de la llei relativa a l'Administració de Justícia ("*Lov om rettens pleje*") segons la qual la possibilitat d'un nou examen per una jurisdicció superior -en els casos en què pugui ser l'objecte d'accions legals per la instància la més baixa del Ministeri Públic ("politisager")- es denega:

a) Quan el processat, degudament notificat, no compareix davant de la jurisdicció.

b) Quan la jurisdicció ha revocat la pena.

c) Quan només es dicten multes o confiscacions d'objectes d'un import o d'un valor inferiors a un límit fixat per la llei.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, del 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 - Original en anglès.

Respecte al Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals adoptat pel Consell d'Europa el 22 de novembre de 1984 i ratificat per Dinamarca el 18 d'agost de 1988, tinc l'honor de declarar que Dinamarca retira la seva reserva territorial efectuada en el moment de la ratificació de l'esmentat Protocol segons la qual el Protocol no s'aplicaria a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 6

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, del 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 - Original en anglès.

La reserva danesa efectuada en aplicació de l'apartat 1 de l'article 2 del Protocol també s'aplicarà a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 2

Declaració consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca, de l'1 d'agost de 1994, tramesa per nota verbal de la Representació Permanent, de 2 de setembre de 1994, enregistrada a la Secretaria General el 2 de setembre de 1994 - Original en anglès.

Les declaracions daneses efectuades de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 7 del Protocol, mitjançant les quals Dinamarca reconeix el dret de recurs individual i la jurisdicció obligatòria del Tribunal Europeu dels Drets Humans respecte als articles 1 a 5 del Protocol també s'aplicaran a les Illes Fèroe.

Data d'efecte: 2/9/1994

Declaració anterior relativa als articles: 6

França

Declaració feta en el moment de la signatura, el 22 de novembre de 1984, i confirmada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 17 de febrer de 1986 - Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que segons el sentit de l'apartat 1 de l'article 2, l'examen per una jurisdicció superior pot limitar-se a un control de l'aplicació de la llei, com ara el recurs de cassació.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 - Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que només els delictes que en dret francès depenguin de la competència dels tribunals penals han de ser considerats com a delictes en el sentit dels articles 2 a 4 d'aquest Protocol.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 - Original en francès.

El Govern de la República francesa declara que l'article 5 no ha de ser un obstacle per a l'aplicació de les regles de l'ordenament jurídic francès relatives a la transmissió del nom patronímic.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 - Original en francès.

L'article 5 no ha de constituir un obstacle per aplicar les disposicions de dret local en la col·lectivitat territorial de Mayotte i els territoris de Nova Caledònia i de les Illes Wallis i Futuna.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 17 de febrer de 1986 - Original en francès.

El Protocol núm. 7 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals s'aplicarà al conjunt del territori de la República, tinent en compte, pel que fa als territoris d'ultramar i la col·lectivitat territorial de Mayotte, les necessitats locals a les quals fa referència l'article 63 [article 56 des de l'entrada en vigor del Protocol núm. 11] de la Convenció europea dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 6

Itàlia

Declaració consignada en una carta del 7 de novembre de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 7 de novembre de 1991 - Original en francès.

La República italiana declara que els articles 2 a 4 del Protocol només s'apliquen als delictes, als procediments i a les decisions qualificades per la llei italiana.

Data d'efecte: 1/2/1992

Declaració anterior relativa als articles: 2, 3, 4

Liechtenstein

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 8 de febrer del 2005 - Original en anglès.

El Govern del Principat de Liechtenstein declara que només els delictes que, en la legislació de Liechtenstein, depenen de la competència dels tribunals penals de Liechtenstein poden ser considerats com a delictes en el sentit de l'article 2 d'aquest Protocol.

Data d'efecte: 1/5/2005

Declaració anterior relativa als articles: 2

Luxemburg

Reserva efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 19 d'abril de 1989 - Original en francès.

El Gran Ducat de Luxemburg declara que l'article 5 del Protocol no ha de constituir un obstacle per aplicar les regles de l'ordenament jurídic luxemburguès relatives a la transmissió del nom patronímic.

Data d'efecte: 1/7/1989

Declaració anterior relativa als articles: 5

Mònaco

Declaracions consignades en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de novembre del 2005 - Original en francès.

El Principat de Mònaco declara que la jurisdicció superior, en els termes de l'apartat 1 de l'article 2 del Protocol núm. 7, inclou la Cort de Revisió i el Tribunal Superior.

Data d'efecte: 1/2/2006

Declaració anterior relativa als articles: 2

Països Baixos

Declaració feta en el moment de la signatura, el 22 de novembre de 1984 - Original en anglès.

El Govern dels Països Baixos interpreta l'apartat 1 de l'article 2 en el sentit que el dret acordat a qualsevol persona declarada culpable d'un delictes penal de fer examinar per una jurisdicció superior la declaració de culpabilitat o la condemna només s'aplica a les declaracions de culpabilitat o les condemnes dictades en primera instància pels tribunals que, de conformitat amb el dret neerlandès, estan encarregats d'impartir la justícia penal.

Declaració anterior relativa als articles: 2

Portugal

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 20 de desembre del 2004 - Original en francès.

Per "delictes penal" i "delictes", als articles 2 i 4 d'aquest Protocol, Portugal només considera els fets que constitueixen un delictes penal segons el seu dret intern.

Data d'efecte: 1/3/2005

Declaració anterior relativa als articles: 2, 4

San Marino

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 de març de 1989 - Original en italià.

El Govern de la República de San Marino declara, en relació amb les disposicions de l'article 3 relatives a la indemnització d'una víctima d'un error judicial, que si bé el principi s'aplica de fet a la pràctica, no obstant això no està previst per una disposició legislativa. El Govern de la República es compromet, per tant, a preveure l'enunciat i la reglamentació del principi en una disposició legislativa pertinent que s'aprovarà abans de dos anys a partir del dia d'avui.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Suècia

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 8 de novembre de 1985 - Original en anglès.

El Govern de Suècia declara que un estranger que està habilitat a interposar un recurs contra una decisió d'expulsió, de conformitat amb l'apartat 70 de la Llei sueca sobre els estrangers (1980:376), pot fer una declaració (denominada declaració d'acceptació) mitjançant la qual aquest renuncia al seu dret de recurs contra la decisió. La declaració d'acceptació és irrevocable. Si l'estranger ha interposat un recurs contra la decisió abans de fer la declaració d'acceptació, el seu recurs serà considerat no vàlid pel fet de la declaració.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Suïssa

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de febrer de 1988 - Original en francès.

Quan l'expulsió intervé després d'una decisió del Consell Federal basada en l'article 70 de la Constitució per amenaça contra la seguretat interior o exterior de Suïssa, la persona concernida no es beneficia dels drets enumerats a l'apartat 1, fins i tot després de l'execució de l'expulsió.

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 1

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de febrer de 1988 - Original en francès.

Després de l'entrada en vigor de les disposicions revisades del Codi civil suís de 5 d'octubre de 1984, les disposicions de l'article 5 del Protocol addicional núm. 7 seran aplicades amb reserva, d'una banda, de les disposicions del dret federal relatives al nom de família (article 160 CC i 8a Tit. fin., CC) i, de l'altra, d'aquelles relatives a l'adquisició de la ciutadania (articles 161, 134, apartat 1, 149, apartat 1, CC i 8b Tit. fin., CC). A més, es reserven algunes disposicions del dret transitori relatives al règim matrimonial (articles 9, 9a, 9c, 9d, 9e, 10 i 10a Tit. fin., CC).

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2007 ha aprovat la ratificació del següent:

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals prohibeix de manera general qualsevol forma de discriminació, per part de qualsevol autoritat pública i independentment del motiu. Amplia doncs la protecció que fins llavors oferia l'article 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que només prohibia la discriminació quan es referia a algun dret reconegut en la mateixa Convenció, si bé no més enllà.

L'article 6 de la Constitució recull el principi general d'igualtat de totes les persones davant la llei i prohibeix qualsevol discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat,

S'aprova

La ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Casa de la Vall, 18 d'octubre del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Tenint en compte el principi fonamental segons el qual totes les persones són iguals davant de la llei i tenen dret a una protecció igual de la llei;

Decidits a prendre noves mesures per promoure la igualtat de tots mitjançant la garantia col·lectiva d'una prohibició general de la discriminació per la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada "la Convenció");

Reafirmant que el principi de no-discriminació no impedeix als estats part d'adoptar mesures per tal de promoure una igualtat plena i efectiva, a condició que responguin a una justificació objectiva i raonable;

Han convingut el següent: